ДНЕВНИКЪ XI.

Засѣдание отъ 24-й Марта 1880 година.

Подъ Прѣдсѣдателството на Ив. Евстр. Гешовъ.

Засѣданието ся открива на 1 часа.

Присѫтствуватъ 49 члена: отсѫтствуватъ: Д. Аргирияди, по болѣсть, съ отпускъ Г. Златаревъ, безъ отпускъ: Н. Крьстевъ, Г. Груевъ, М. Панаретъ, Митрополитъ Неофитъ и И. Герджиковъ.

Секретарьтъ прочита послѣдний протоколъ, който ся приема съ поправкитѣ изискани отъ Отецъ Тилевъ, Найденова и Воденчарова.

Секретарьтъ, слѣдъ това, прочита постѫпившитѣ прошения. Тия прошения, спорѣдъ правилника, ся прѣпращатъ до прошетарната коммисия.

Прѣдсѣдательтъ минава на дневний редъ, като дава думата на Величкова.

Величковъ, като подкрѣпя изразеното си въ миналото засѣдание запитване, мисли, че Директорътъ на Финанциитѣ е ималъ доволно врѣме да ся приготви да му отговори и да достави нуждното разяснение, безъ да повтаря запитването си.

Г. Груевъ отговаря за Шмидта, като прочита една записка, отъ която излиза, че въ брой ся дадени 7500 л. т., въ нѣща 13000 и остаятъ на расположение л. т. 4500. Отъ това количество часть е расположена отъ Генералъ-Губернатора, а другата часть право отъ Шмидъ, и сѫ раздадени въ Пловдивский Департаментъ въ Хасковский, Старо-Загорский, въ Сливненский въ Бургазский . . . . .

Величковъ счита, че изясненията, които сѫ ся дали върху това неотговарятъ точно, нъ тъй като нѣма потрѣбнитѣ освѣтления върху тоя прѣдмѣтъ, запазва правото си да поднови запитването си върху тоя прѣдмѣтъ, както и върху списъцитѣ, слѣдъ нѣколко деня.

Въпросътъ ся прогласява за исчерпанъ и Прѣдсѣдательтъ минава на дневний редъ, като дава думата на Ив. Ст. Гешева.

Ив. Ст. Гешовъ повтаря запитването си върху членове 202, 203 и 204 отъ притурката № 9, като иска разяснение отъ Директора на Финанциитѣ, дали тия членове сѫ испълнени точно и особенно върху членъ 204.

Г. Груевъ отговаря за Шмидта, че Финанциалний Съвѣтъ не е засѣдавалъ всяка седмица, а само когато е имало въпроси за разисквание, като обявява, че прѣзъ Януарий 8—10 деня нарѣдъ е засѣдавалъ, защото е имало въпроси. Шмидтъ мисли, че, ако и да е нарушена буквата на Устава, смисълтъ му обаче не е нару-

шенъ, защото губение на врѣме би било само безъ потрѣба да ся събира Финанциалний Съвѣтъ и да ся състави протоколъ: събра ся на засѣдание и като нѣмаше въпросъ за разисквание, засѣданието ся затвори, сѫщеврѣменно като ся испушатъ напраздно нѣколко цигари.

Ив. Ст. Гешевъ отговаря, че ся увѣрява, че свѣденията му сѫ истински. Финанциалний Съвѣтъ не е засѣдавалъ ежеседмично, а още повече ся съмнѣва за държанието на протоколи, кога сѫ ставали засѣдания и съ това е нарушена буквата на Устава. Прибавя: да видимъ дали и духътъ не е нарушенъ. Въ Източна Румелия има освѣнъ сѫдилищата, които издаватъ рѣшения, и други сѫществени коллективни рѣшения, именно рѣшенията на Частний Съвѣтъ и Постоянний Комитетъ; сѫщето е и Финанциалний Съвѣтъ. Частний Съвѣтъ издава рѣшенията си само подъ отговорностьта на Главний Управитель, който не е задълженъ да ся води по мнѣнието на съвѣтнитѣ си, а Постоянний Комитетъ, както и Финанциалний Съвѣтъ, издаватъ рѣшенията си по вишегласие. Всичкитѣ Дирекции ся управляватъ отъ Директори, а при Дирекцията на Финанциитѣ има и Финанциаленъ Съвѣтъ. Прочита чл. 202 отъ Органичиски Уставъ и заключава, че Директорътъ на Финанциитѣ е Членъ и Прѣдсѣдатель на Финанциалний Съвѣтъ. Ако се сѫди добрѣ, продължава той, Генералъ-Губернатора не е длъженъ да слѣдва мнѣнието на Съвѣтницитѣ отъ Частний Съвѣтъ, нъ въ членове 202, 203 и 204 не е прѣдоставено правото на Директора на Финанциитѣ да рѣшава самъ, а е задълженъ да слѣдва мнѣнието на Финанциалний Съвѣтъ. За да има рѣшение, трѣбва да има протоколъ, нъ протоколи не сѫ държани и възможно е Директорътъ на Финанциитѣ да ся е водилъ отъ мнѣнието на Финанциалний Съвѣтъ; нъ, като не сѫ ся държали протоколи излиза, че Директора е слушалъ мнѣнието на Съвѣта, само кога не му е било противъ волята, а не и противното, и за това, види ся, не сѫ ся държали протоколи. Законодателитѣ сѫ прѣдвидѣли случаитѣ на възможнитѣ злоупотрѣбления и за по голѣма гаранция срѣщу тѣхъ сѫ турили Финанциалний Съвѣтъ. Понеже Финанциалний Съвѣтъ не ся е събиралъ рѣдовно и не сѫ ся държали протоколи, подкрѣпя, че не само буквата на Устава не е увардена, а и духа.

Г. Груевъ отговаря за Шмидтъ, че Директора на Финанциитѣ не разумѣва тъй 202 чл., кога чл. 62 отъ Устава гласи явно какви сѫ правата на Директора на Финанциитѣ. Членъ 204 неразумѣва въ такъвъ случай, че го задължава да слуша мнѣнието на Съвѣта и по това никаква инициатива неможе да има Съвѣта, на когото мнѣнието е вземалъ всякога, нъ не го е считалъ задължително, както и мнѣнието на Частний Съвѣтъ не е задължително за Генералъ-Губернатора. Засѣданията на Съвѣта не сѫ ставали рѣдовно споредъ даденитѣ за това вече обяснения.

Странски мисли, че споръть е срѣщу тълкуванието на членоветѣ 62, 202 и 204; членъ 62 опрѣдѣлява длъжноститѣ и правата, които принадлѣжатъ на Директора на Финанциитѣ; и понеже той е приелъ на себѣ си инициативата да рѣшава самъ всичкитѣ въпроси кассателно до Дирекцията му, то той е отговоренъ и за всяка щета, която би послѣдвала Областьта.

Г. Груевъ отговаря за Шмидтъ, чо Шмидтъ мисли ясно да ся е разяснило отъ прѣдишний отговоръ. Шмидтъ, като зема възъ себѣ си инициативата за всички рѣшения, счита и себѣ си самъ отговоренъ.

Ив. Ст. Гешовъ, като обяснява, че ако ся приеме инициативата да е собственно право на Директора, то като при разискването на всѣкой единъ въпросъ, въпросътъ ся измѣнява, пита дали Финанциалний Съвѣтъ има право да разисква въпроситѣ, или да приема положени на масата и рѣшени въпроси отъ Директора на Финанциитѣ и да ли инициативата принадлѣжи само на Директора, или и на Съвѣта. Това желае да ся запише въ протокола, за което правото си запазва, слѣдъ като ся увѣдоми по подробно върху това.

Г. Груевъ отговаря за Шмидтъ, че не разумѣва какъ отговорностьта да е върху Шмидта, а инициативата да е на другиму. Членъ 204 разумѣва, че Директорътъ на Финанциитѣ не е задълженъ да слуша мнѣнието на Съвѣта.

Хаканов мисли, че Директора на Финанциитѣ е Членъ на Финанциалний Съвѣтъ, и то спорѣдъ Органический Уставъ и неможе да му даде инициативата. — Шмидтъ никога не е свиквалъ Финанциалний Съвѣтъ, защото не е билъ съгласенъ съ него и че въ такъвъ случай членътъ за устройството на Финанциалний Съвѣтъ би билъ излишенъ.

С. Тилевъ мисли, че отъ разяснението на Директора на Финанциитѣ излиза, че Финанциалний Съвѣтъ прѣзъ Януарий е засѣдавалъ нарѣдъ 8—10 деня, и това да ся глѣда въ замѣна на другитѣ дни. Това би ся приело, ако ся сждеше по шерията. Той обрьща вниманието на Събранието върху това и обявява, че не приема подобно разяснение.

Г. Груевъ за Шмидтъ отговаря, че Директорътъ на Финанциитѣ не е искалъ да каже да ся замѣнатъ днитѣ 8—10 деня съ другитѣ дни, а просто че съвѣтътъ е засѣдавалъ, кога е ималъ работа, а на Хаканова отговаря, че неможе да разумѣе какъ спорѣдъ чл. 202 инициативата да е на Съвѣта, а отговорностьта негова, което Събранието приема.

Калчевъ пита какъ да ся признава отговорностьта на Директора на Финанциитѣ, а да му ся отнима правото за инициативата.

Г. Груевъ отговаря за Шмидтъ, че подкрѣпя мнѣнието си.

Бояджиевъ мисли, че инициативата въ всяко Събрание, въ всяко Сждилище е на Прѣдсѣдателътъ, нъ отговорностьта не пада само на Прѣдсѣдателя. Околийский сждия не е длъженъ да ся води по ассесоритѣ, които не ся считатъ отговорни, нъ рѣшенията. станали въ тѣхно отсжтствие, ся унищожаватъ. Областьта ся управлява Финанцнално отъ Дирекция и не значи, че само Директора е отговоренъ. Разясненията отъ Директора на Финанциитѣ не счита достатъчни и приема, че Директорътъ тълкува по своему членътъ на Органический Уставъ.

Г. Груевъ иска за Шмидтъ да му ся покаже членътъ, който дава право на Съвѣта за инициативата; като ся приема отговорностьта му, той незнае, какъ може да му ся отнима правото.

Калчевъ подкрѣпя, че който има право за отговорность, има право и за инициативата.

Бояджиевъ настоява върху мнѣнието си и задържа правото си.

Г. Груевъ отговаря за Шмидтъ повторно, че не е длъженъ да слѣдва мнѣнието на Съвѣта.

Матакиевъ, като обяснява, че Съвѣта е нуженъ, счита задълженъ Директора на Финанциитѣ да ся допитва до Финанциалний Съвѣтъ и да го свиква на Събрание всяка недѣля.

Груевъ отговаря за Шмидтъ, че въ всичкитѣ важни въпроси, както и за замѣняването на нѣкои чиновници, зималъ е мнѣнието на съвѣтътъ, нъ не го е считалъ задължително за себе си.

Хаковъ, като запитва, защо сѫ ся прѣдвидили въ такъвъ случай и толкова членове въ съвѣта, желае да ся прѣдставятъ протоколитѣ на засѣданията на съвѣта, и да ся прочетатъ, за да ся види какъ сѫ ся изслушвали съвѣтницитѣ, и какъ ся прилагани на дѣло тѣхнитѣ мнѣния. Тъй той счита положението на финансиалний съвѣтъ анормално.

О. Тилевъ желае да ся прѣдставятъ протоколитѣ на засѣданията на финансиалний съвѣтъ и да ся види какъ сѫ ся приспособили мнѣнията на съвѣтницитѣ.

Саллабашевъ мисли, че членъ 204 буквално не ся е испълнилъ като не ся е събиралъ съвѣта рѣдовно, нъ духътъ никакъ не е прѣстѫпенъ, защото не е казано нигдѣ, че съвѣтътъ ще рѣшава; чл. 59 отъ Устава опрѣдѣлява, че има само шесть главни администратори, а по нататъшний членъ постановява, че главнитѣ администратори сѫ отговорни прѣдъ княза, а князьтъ прѣдъ Областното Събрание, и незнае на какво основание може да ся пита Директорътъ на финансиитѣ, защо не е приемалъ мнѣнието на съвѣта.

Прѣдсѣдательтъ, като прогласява въпросътъ за исчерпанъ, минува на дневний рѣдъ и дава думата на Д-ръ Странски.

Д-ръ Странски, като обяснява, че въ едно отъ засѣданията на миналата сессия, Събранието е било занято съ въпросътъ за жандармерията, именно какви трѣбва да бѫдѫтъ отношенията и длъжноститѣ ѝ къмъ гражданскитѣ власти. рѣшило е Събранието да ся прѣпорѫча на властьта да състави законопроектъ за това, нъ положението било е сѫщото, ако и не по лошо. Счита за излишно да спомѣнува за слѣдствията отъ тая неправилность и желае да знае коя е причината да ся ненаправи тоя законопроектъ, или поне врѣменненъ правилникъ.

Груевъ моли да ся отложи това запитване за идущето засѣдание, понеже генералъ Щрекеръ отсѫтствува.

Прѣдсѣдательтъ, като прогласява това прѣдложение за прието, минава на дневний редъ и дава думата на Д-ра Странски.

Д-ръ Странски, като обяснява взглядоветѣ на Събранието върху бюджета отъ миналата сессия, желае да знае да ли суммата, означена въ чл. 1 на глава 35 отъ бюджета, е отпусната съ приказъ отъ Генералъ Губернатора, или е въ видъ на проектъ.

Груевъ, мисли, че това не е на рѣда си, а когато ся разисква бюджета, глава 35, ще ся даде разяснение.

Д-ръ Странски отговаря, че е нуждно да ся знае какъ е станѫло, та да знае Събранието какъ да ся произнесе.

Груевъ незнае какъ може да ся повдига сега въпросъ за това, което е станало въ миналата сессия.

Д-ръ Странски задържа правото си върху това запитване за идущето засѣдание, понеже отсѫтствува Директорътъ, до когото ся кассае.

Св. Тилевъ задържа правото си да говори върху тоя въпросъ.

Прѣдсѣдательтъ минава на дневний редъ и дава думата на Д-ръ Странски.

Д-ръ Странски прѣдлага отпускъ за петь минути, прѣдложението му не ся подкрѣпя и ся отхвърля.

Минава ся на дневний редъ. Д-ръ Странски, като обяснява за станалото рѣшение да ся несъхраняватъ областнитѣ пари въ банката, а въ областний ковчегъ, желае да знае да ли Директора на Финансиитѣ ся е съобразилъ съ това рѣшение и да ли главний контролъ е упражнилъ правата си, които му ся даватъ отъ 121 членъ.

Груевъ отговаря за Шмидтъ, че не ся е съобразилъ съ това рѣшение, понеже не е ималъ формална заповѣдь за това отъ Генералъ-Губернатора.

Наумовъ желае да знае отъ Директора на финансиитѣ, да ли рѣшението на Събранието, относително до тоя въпросъ, е право или криво.

Ив. Ст. Гешевъ неможе да разумѣе какъ не ся е испълнило рѣшението на Събранието, когато то е станало въ присѫтствието на Директора на финансиитѣ, който обвини Събранието за това рѣшение. Той желае да знае, да ли Директорътъ е добилъ заповѣдь отъ Главний Управитель за да го тури въ дѣйствие. Въ всѣкой случай, обаче, той счита, че Директорътъ на финансиитѣ е прѣзрѣлъ интереса на Областьта и самото почитание къмъ Областното Събрание. Той мисли, че нарушението на 122 членъ отъ притурката № 9 на Органический Уставъ е станало не отъ нѣкой чиновникъ, а отъ самия Директоръ на финансиитѣ.

Беневъ отговаря, че, колкото ся кассае до тукашното ковчежничество, испълнявалъ е длъжностьта си; сѫщо ся е испълнявала и относително до другитѣ окржжни ковчежничества, което е ставало чрѣзъ особенъ правилникъ, като прѣдварително ся е писало циркулярно до всичкитѣ финансиални чиновници, които съ префектитѣ въ присѫтствието на казначеитѣ сѫ провѣрявали касситѣ и за всѣко провѣрявание ся съставялъ актъ, който ся испращалъ на Дирекцията; колкото за паритѣ, находящи ся въ банката, той прибавя, че на 12-ий Мартъ Н. Л. поискалъ смѣтка, отъ която излиза, че, отъ 1 Юний до 12 Мартъ сѫ внесени 10,116,239 гр., отъ които 9,976,032 гр. сѫ дадени (извлечени) въ разни врѣмена и оставатъ 140,207 гроша готови.

Д-ръ Странски обявява, че той, като членъ на Комитета, до колкото знае, заповѣдь отъ Генералъ-Губернатора е дадена, нъ Директора на финансиитѣ е отговорилъ, че не може да испълни рѣшението, понеже било незаконно. Иска да знае отъ Директора, рѣшението на Събранието законно ли е, или не.

Груевъ отговаря за Шмидтъ, че е отговорилъ, че рѣшението не е задоволително, понеже той е отговоренъ прѣдъ Генералъ-Губернатора за правилното употрѣбление на фондоветѣ, още повече, като вижда потрѣбата да слѣдва сношенията си съ банката, което ся изисква отъ интереса на Областьта. Груевъ прочита една декларация отъ страна на Шмидта, въ която ся изчислява ползата да ся държатъ паритѣ въ банката и да ся продължаватъ сношенията съ нея, и по които причини не ся съобразилъ съ рѣшението на Областното Събрание.

Д-ръ Хакановъ възразява, че прѣди всичкитѣ авантажи за пазянието на паритѣ, питание ся възбужда, кой има права да ся разпорежда съ тѣхъ, когато всичкитѣ членове на Събранието сѫ били съгласни за това, и защо не е направилъ Директора потрѣбното, а е подигралъ Събранието. Словото си Директора на финансиитѣ е можалъ да каже кога ся е рѣшавало, а не сега.

Д-ръ Странски остава задоволенъ, че запитванието му ся подкрѣпя отъ разясненията на Шмидтъ и обяснява, че Събранието е взимало въ внимание ползата отъ държанието на паритѣ въ банката, нъ е искало да ся пазятъ и разпорежатъ паритѣ на право отъ него.

Ив. Ст. Гешовъ, като обясни, че прѣпоржкитѣ минжлата сессия сж ставали писменно отъ бюрото, нъ тъй като нѣкои отъ главнитѣ администратори изразиха мнѣние да стават прѣпоржкитѣ въ Събранието, устно, Събранието прие; то обаче останало излъгано въ надѣждитѣ си. Директорътъ на финансиитѣ е приелъ заповѣдь за испълнение на рѣшението, нъ не го испълва като незаконно. Съ това неиспълнение счита, че е исказано просто неуважение къмъ Събранието и излишно е да ся изброяватъ ползи ясно положителни и научни, кога Събранието, водено отъ страха да ся държатъ паритѣ въ банката, е рѣшило да ся прибержтъ. Колкото за количеството, мисли, че Беневъ никога не е отишелъ на банката да види, стоятъ ли, или не паритѣ; а само смѣткитѣ е прѣглѣдвалъ, и това прѣглѣдване е ставало само на 16-ий Мартъ. За тия неправилности отговорността тѣржи върху Директора на финансиитѣ.

Груевъ отговаря, за Шмидтъ, на Д-ръ Странски, съ прочитание писмото на Генералъ-Губернатора, съ което му прѣпраща копие отъ рѣшението за наставление и съображение.

Наумовъ незнае какъ Директора на финансиитѣ може да бжде отговоренъ, кога нѣма да ся контролирова, кога контролътъ съ отговорността сж двѣ нераздѣлни нѣща.

Беневъ отговаря, че контролированието е ставало, като сж ся запечатвали касситѣ, безъ да знаятъ казначеитѣ, и като сж ся прѣброявали паритѣ; съставялъ ся е актъ и това е ставало рѣдовно. Колкото за паритѣ находящи ся въ банката не ся счита отговоренъ.

Димитровъ моли Шмидтъ, за знание, да прочете и другото прѣдиджще писмо, което е извикало прочетеното писмо.

О. Тилевъ мисли, че е имало по прѣжно писмо, което е прѣдизвикало декларацията на Шмидта и желае да ся прочете.

Груевъ отговаря за Шмидтъ, че това писмо е било циркулярно до главнитѣ администратори.

Д-ръ Странски желае да му каже Директора на Финансиитѣ, законно ли е или не рѣшението на Събранието, за което отговаря на Генералъ Губернатора на 4-ий Февруарий подъ № 187, че не може да го тури въ испълнение, защото е незаконно.

Наумовъ обявява, че има криво разбрани въпроси и отговори; Директора казва, че нѣмалъ заповѣдъ да испълни рѣшението, а сега обявява, че ималъ, нъ не била формална.

Груевъ отговаря, за Шмидтъ, че нѣмалъ частна заповѣдъ, а само циркулярното за съображавание съ прѣпоржкитѣ; писалъ на Генералъ-Губернатора, нъ неполучилъ отговоръ.

Дагоровъ желае да ся прочете това писмо и счита за докачение на Областното Събрание, неиспълванието на рѣшението му.

Груевъ отговаря за Шмидта, че неможе да подложи на Събранието тая преписка, колкото за рѣшението той го счита незаконно, а не задължително.

Д-ръ Странски поиска думата, за личенъ въпросъ, нъ Прѣдсѣдательтъ обявява да задържи думата си слѣдъ свършване.

Д-ръ Хаковъ желае да ся прочете тая прѣписка, понеже тя е доставена на Постоянний Комитетъ.

Бояджиевъ не знае защо да не ся прочете, когато ся кассае до едно рѣшение на Събранието.

Дагоровъ мисли, че като тая прѣписка е испратена до Постоянний Комитетъ, може да ся прочете.

Величковъ желае да знае какво ся иска да ся прочете, понеже единъ иска единъ циркуляръ, а другъ друго писмо.

Прѣдсѣдательтъ обяснява, че желанието е да ся прочете отговора на Шмидта по поводъ на рѣшението.

Бояджиевъ желае да ся прочете, както циркуляра, тъй и частния отговоръ на Шмидтъ.

Величковъ, като обяснява важностьта на тоя въпросъ, иска разискването да ся отложи за идущето засѣдание, като ся задължи Постоянний Комитетъ да достави всичката преписка по това.

Д-ръ Хаковъ, като поддържа прѣдложението на Величкова, съгласява ся разискването да ся отложи за идущето засѣдание.

Прѣдсѣдательтъ прѣдлага на Величкова, да си даде писменно прѣдложението.

Карапировъ пита, какво става съ прѣдложението на Величкова.

Величковъ си прѣдставя писменно прѣдложението, както слѣдва: Областното Събрание, като рѣшава да отложи за дневний редъ на идущето засѣдание, разискванията върху запитването на Д-ръ Странски, относително до държанието на областнитѣ пари въ отоманската банка и, като натоваря бюрото да изиска за сжщото идуще засѣдание отъ гдѣто трѣбва всичката прѣписка, станала мѣжду Главний Управитель, Директора на Финансиитѣ и Постоянний Комитетъ върху тоя въпросъ, минава на дневний редъ.

Като ся подкрѣпя това прѣдложение отъ петь души, Прѣдсѣдательтъ го подлага на гласоподавание, което дава слѣдующий резултатъ:

Присжтствующи	43
За	25
Противъ	18

Прѣдсѣдательтъ прогласява прието прѣдложението на Величкова.

Събранието приема отпускъ за 10 минути.

Слѣдъ отпуска ся минава на дневний редъ и ся дава думата на Маджарова.

Маджаровъ прѣдлага запитването си, 1-о щото самъ незнае нищо за кърджалийското възстание и 2-о въпроса е интересенъ и много шумъ е направилъ вънъ въ обществото; и иска разяснение отъ правителството: 1-о кои сж биле причинитѣ на възстанието; 2-о размѣра му и 3-о какви послѣдствия е имало.

Крьстевичь отговаря, че колкото вий знаете толкова и правителството знае за това възстание. Свѣденията за него биле сж доставени на Постоянний Комитетъ, по поводъ на едно писмо, които свѣдѣния може да ся прочетатъ. Прибавя, че при първата коммиссия, сега е назначена и друга коммиссия да изслѣдва щетитѣ на кърджалийското население, на която коммиссия Прѣдсѣдательтъ е Златаревъ, а членове: Полковникъ Детостенъ, Д-ръ Калчевъ, двама турци и Хасковский Изслѣдователь, и отъ свѣдѣнията на тая коммиссия ще ся видятъ щетитѣ и слѣдствията.

Маджаровъ за сега ся задоволява съ това, като правителството незнае повече.

Прѣдсѣдательтъ минава на дневний редъ и дава думата на Папазоглу.

Папазоглу, като подкрѣпя запитването си, относително продажбата на ячемицитѣ отъ десятока, иска да ся изслѣдва тоя въпросъ, защото не само търговцитѣ сѫ увредени, нъ и самото население.

Груевъ отговаря, за Шмидта, че въ Сливненский контрактъ, по невнимание е вмѫкната грѣшката, че ще ся бди, щото житото да не е мокро, да нѣма прѣсѣвка и че ячемика и овеса ще ся даватъ съ нерезанъ шиникъ, и обявява, че тоя контрактъ нѣма сила до гдѣ не ся турне въ дѣйствие.

Бояджиевъ обявява, че той е най много заинтересованъ въ тоя въпросъ, защото незнае никога да ся е продавалъ овеса и ячемика въ Сливненский окрѫгъ съ нерезанъ шиникъ и прѣдлага да ся прати за изслѣдване на Постоянний Комитетъ. Неможе да ся обясни, прибавя, защо да ся прѣдпочитатъ чужденцитѣ и да ся даде тѣмъ десятъка, кога мѣстни търговци сѫ дали сѫщата цѣна, което е станѫло противъ мѣстнитѣ обичаи.

Гешовъ обявява, че нерѣдовностьта на Сливненский контрактъ ся забѣлѣжва щомъ ся сравни съ другитѣ, защото личи поправката нерѣзанъ шиникъ, която станала съ друго мастило и съ другъ почеркъ, и понеже търговецътъ недоплаща дълга си, защото Сливненскитѣ Финансиални Началници ся прѣдали десятъкътъ съ рѣзанъ шиникъ, то прѣдлага тоя въпросъ да ся прѣпрати за изслѣдование на Постоянний Комитетъ.

Груевъ отговаря за Шмидта, че приема да ся прѣпрати тоя въпросъ на Постоянний Комитетъ, нъ протестира за израженитѣ мнѣния, че къмъ едни търговци е имало благоволение, а къмъ други не.

Папазоглу моли да ся забѣлѣжи въ протокола, че въ контрактътъ десятъкътъ е даденъ съ нерезанъ шиникъ и не ся задоволява отъ разясненията на Директора на Финансиитѣ.

Калчевъ мисли, че претенциитѣ на Ив. Ст. Гешовъ ся опровергаватъ отъ отговора на Шмидтъ, че контрактътъ нѣма сила безъ да ся турне въ дѣйствие.

Гешовъ отговаря, че неприема това възражение, защото той може да докаже, че десятъкътъ въ Сливенъ е даденъ по благоволителенъ начинъ.

Груевъ отговаря за Шмидтъ, че за благоволението думитѣ му ся отнасятъ на Бояджиева.

Бояджиевъ отговаря, че като е заинтересованъ много въ тоя въпросъ, желае да ся отложатъ разисквания та и да ся прѣдаде на Постоянний Коммитетъ. Колкото за нападението, което му отправя Шмидтъ, отговаря, че това ся доказва, отъ самото обѣщание на Директора, когато сѫ ся наддавали най горнитѣ цѣни въ запечатани пликове, че тия ще иматъ преимуществото, които сѫ дали най горнитѣ цѣни.

Наумовъ прѣдлага да ся остави на Постоянний Коммитетъ, да разглѣда, има ли грѣшка волна или неволна и да ся произнесе върху него.

Груевъ отговаря, за Шмидта, че законътъ е прѣдвиделъ, че може да станатъ нѣкои неправди и за това е поставилъ Административнитѣ Сѫдилища, и онеправданитѣ можахѫ да ся отнесѫтъ до тия сѫдилища и изискватъ обезщетение отъ увредителитѣ.

Маджаровъ, като отблъсва всички разисквания за благоволението, прѣдлага да ся мине къмъ вторий, по важний въпросъ на работата.

Папазоглу иска да ся прѣдаде работата на коммиссия, която да изслѣдва, защото ячемика е прѣданъ и търговцътъ си иска върхнината.

Калчевъ мисли, че като членоветѣ на Постоянний Коммитетъ ся тука, то нѣма освѣнъ да ся съобрази Събранието съ Органический Уставъ.

Величковъ, като обяснява запитването и прѣдложенията станали по него, желае да ся изслѣдва тоя въпросъ, като ся назначи тричленна коммиссия измѣжду депутатитѣ, която да прѣдстави изслѣдването си на Събранието, а Областното Събрание виноватия да прѣдаде на Съдъ, а ако несѫществува виноватъ, то да ся даде оправдание, защото обвинението много тежи на тогова, въз когото е хвърлено.

Отецъ Тилевъ подкрѣпя прѣдложението на Величкова, а не ся съгласява съ Калчева, защото Постоянний Коммитетъ не сѫществува, като засѣдава Областното Събрание.

Д-ръ Стояновичь, на основание на 6-та алинея отъ чл. 127 на Устава, счита за излишно учрѣждаването на коммиссия, когато Постоянний Коммитетъ сѫществува, и на него може да ся възложи тоя въпросъ.

Наумовъ, като не приема прѣдложението на Д-ра Стояновича, прѣдлага за по скоро да стане чрѣзъ коммиссия, понеже Събранието е доволно заинтересовано отъ тоя въпросъ.

Воденчаровъ подкрѣпя Д-ръ Стояновича, ако Постоянний Коммитетъ направи това незабавно.

Димитровъ подкрѣпя сѫщото прѣдложение, съ разлика само, че Постоянний Коммитетъ да назначи двама или трима отъ членоветѣ си, за да изслѣдватъ въпросътъ.

Д-ръ Стояновичь ся съгласява да ся избере коммиссия ако Постоянний Коммитетъ да не сѫществуваше.

Найденовъ ся съгласява съ Д-ра Стояновича, ако Областното Събрание да не засѣдаваше, което, като по горнѣ отъ Постоянний Коммитетъ, може да са избере коммиссия за изслѣдване на тоя въпросъ.

Ив. Ст. Гешовъ прѣдлага коммиссията за по кратковременно да ся свърши дѣлото, а не за луксъ, кога чрѣзъ Постоянний Коммитетъ ще стане по късно. И прѣдлага прѣдложенията да ся турятъ на гласуване.

Прѣдсѣдательтъ обявява, че сѫществуватъ двѣ прѣдложения: на Бояджиева и на Величкова, и прѣдлага да ся дадѫтъ писменно.

Секретарьтъ прочита писменното прѣдложение на Бояджиева, както слѣдва: Областно Събрание, като прѣпорѫчва на Постоянний Коммитетъ да контролира продажбитѣ на десятъка на миналата година, дали сѫ станали съгласно съ прѣдставенитѣ условия и обичаитѣ на страната, минава на дневний редъ.

Това прѣдложение ся подкрѣпя отъ 5 души и ся подлага отъ прѣдсѣдательтъ на гласуване, което има слѣдующето слѣдствие:

36. Абсолютно вишегласие 19

17 за.

19 противъ.

Прѣдсѣдательтъ, като обявява, че това прѣдложение пада, минава на дневний редъ.

Груевъ отговаря за Шмидтъ, че мисли това да е дѣло на Постоянний Коммитетъ, а не на Събранието.

Ив. Ст. Гешевъ пита, какъ Областното Събрание да нѣма право върху тоя въпросъ, когато Постоянний Коммитетъ, който е слѣдствие и прѣдставитель на Областното Събрание, има право.

Величковъ желае да ся назначи коммиссия, и иска да знае, дали тоя, който говори съ прокурорски тонъ, ще откаже на тая коммиссия да прѣдаде контрактътъ.

Отецъ Тилевъ, като остая въ заблуждение по тоя въросъ, пита какъ ся глѣда на Областното Събрание и какъ на Постоянний Коммитетъ.

Маджаровъ мисли, че сѫ излишни прѣпирнитѣ върху тоя въпросъ, защото все равно е да ся испита чрѣзъ Постоянний Коммитетъ, или чрѣзъ особенна коммиссия.

Величковъ, като обявява, че ся е подигналъ новъ въпросъ, иска думата.

Прѣложението на Величкова пада и ся отхвърли искането му да му ся даде дума.

Величковъ прѣдставя своето прѣдложение писменно, както слѣдва: „Областното Събрание, като рѣшава да избере една троечленна коммиссия, която да испита дали има фалшивость въ контрактитѣ на търговцитѣ, покупивши десятъкътъ на ячмена и на овеса въ Сливенский окржгъ, да издири виновнитѣ и която да прѣдстави рапортъ за резултата на издирванията си на Събранието въ едно отъ идущитѣ му засѣдания, минава на дневний редъ“.

Това прѣдложение ся подкрѣпя отъ 5 души и ся туря отъ Прѣдсѣдателя на гласувание, което пада.

Милковски прѣдлага да ся избере коммиссия измежду Постояний Коммитетъ за тоя въпросъ.

Прѣдложението ся приема отъ 5 души и прѣдсѣдательтъ прѣдлага да ся прѣдстави писменно

Милковски прѣдставя писменно прѣдложението си, както слѣдва:

„Областното Събрание, като прѣпоржчва на Постоянний Комитетъ да избере измѣду членоветѣ си една троечленна коммиссия, която да изслѣдва дѣлото по контракта за продажбата на Сливенский ячменъ и да го прѣдстави на Събранието, минава на дневний редъ“.

Величковъ обявява, че камарата е докачена и Събранието трѣбва да заварди честьта си.

Маджаровъ отговаря, че за неприличний тонъ прѣдсѣдательтъ има право да прави бѣлѣжки, и прѣдлага, за да ся не губи врѣме, говорящитѣ да ся ограничаватъ само въ въпроса.

Секретарьтъ прочита писменното прѣдложение на Милковски, което ся подкрѣпя. Слѣдъ това ся подлага на гласувание, което има слѣдующето слѣдствие:

Абсолютно вишегласие 37
За 24
Противъ 13

Прѣдсѣдательтъ прогласява за прието предложението на Милковски и минава на дневний редъ, като дава думата на Ив. Ст. Гешева.

Ив. Ст. Гешевъ, докладчикъ на Бюджетарната Коммисия, обявява, че ра-

порта не е готовъ, защото коммиссията трѣбвало да изучи нѣкои числа и има още единъ-два пѫти да засѣдава.

Събранието приема да ся отложи прочитанието на рапорта за идущето засѣдание, и ся минава на дневний редъ.

Матакиевъ, Докладчикътъ на Секционната Коммиссия за разглѣдвание законопроекта за печата, прочита рапорта на коммиссията.

Събранието приема да ся отложи разглѣжданието на тоя въпросъ за идущето засѣдание.

Прѣдсѣдателтъ обявява, че утрѣ не ще има засѣдание, за да може бюджетарната Коммиссия и Секцитѣ да ся занимаватъ свободно.

Наумовъ прѣдлага, че като е кратко врѣмето, и Събранието не ще може да извърши нищо, да ся прѣдстави на Генералъ-Губернатора да даде разрѣшение сесиията да ся продължи на една недѣля.

Отецъ Тилевъ прѣдлага идущето засѣдание да стане въ срѣда, та да може бюджетарната коммиссия да ся занимае, както и Секционната Коммиссия за разглѣдвание законопроекта на заема.

Прѣдложението за да стане засѣданието въ срѣда, ся приема отъ Събранието.

Прѣдсѣдателтъ обявява дневний редъ на идущето засѣдание въ слѣдующий порядъкъ:

1-о, Рапорта на Бюджетарната коммиссия.

2-о, Прѣдложението на Д-ръ Странски да ся не държатъ паритѣ въ Банката.

3-о, Законопроектъ за печата.

4-о, Запитването на Матакиева, дали сж ся зели мѣрки отъ правителството, за да ся плати на займодавцитѣ на тур. правителство.

5-о, Прѣдложението на Наумова да ся иска продължението за една седмица на сесиията.

6-о, Запитването на Д-ръ Дагорова, дали ся е испълнилъ членъ 12-ий отъ притурка № 12, както и членъ 24-ий отъ Органический Уставъ.

8-о, Прѣдложението на Д ръ Странски да се опрѣдѣли числото на дѣйствующитѣ роти въ милицията, и числото на бригадитѣ въ жандармерията.

Д-ръ Странски прѣдлага да се тури въпроса за ротитѣ и бригадитѣ вторъ въпросъ на дневний редъ.

Това прѣдложение ся подкрѣпя и приема отъ Събранието.

Бояджиевъ прѣдставя, че има и той двѣ прѣдложения.

Прѣдсѣдателтъ обявява, че като Събранието ся е произнесло за дневний редъ, не може да ся приематъ нови прѣдложения.

Засѣданието ся затваря въ $5^1/_2$ часа.

Прѣдсѣдатель: **Ив. Ев. Гешовъ**

Подпрѣдсѣдатели: **Д-ръ Странски**, **Груевъ**

Секретари: **Димитровъ**, **Матакиевъ**